

Liber

ditatem falsā. certū dolorē. scertā voluptatez. **C** Nota pbia appellat fortunā cecū numē. Dugui. dicit qd numē est virtus dei vel ipse deus vel dei ptās vel maiestas.

Dic aut accipit p dea. qz antiq fortunā colebat p dea.

C Nota q fortunā dicit eē cecā. dicit tullius i li. d. amicitia. Fortunavit medicus ignarus multos excecaverit. nō q ipa

ceca sit. s; eos cecos plerūq; efficit q; com plexa est.

C Nō q fortuna antiq; spungebat duplici fronte. calua & capitata. p caluas designādo ad uersitatē. p capillatā pspicitatē. ergo dicit pbia. de pben disti abiguos vult fortunē.

C Si probas vtere morib; Dic ponit se scōaz rōnez q talis ē. de illi amissione nō ē dolēdū qd ē pnciosus. & q bito hō nunq; ē securus. fortu

na ē hōvt tan git i lra. g. rē. Dicit g. Si pbas. i. approbas fortunā. vtere morib; ei; ne qraris. i. qraris. si phozrescis. i. ptimescis. pfidiā ei; sperne atq; abyce fortunā ludētē. i. ludēdo i ferētē. tibi pnciosa. i. dānosa. Nā fortuna q nūc ē tibi cā tāti meroris p sui absētiā. hec debuit eē tibi cā trāglitatis. i. securitatis p sui pntiā s; n̄ fuit. eniz p qz. fortuna religt te. quā nō relicturā nemo vnq; poterit esse securus.

C Nota circa B q dicit pnciosa ludētē dicit señ. Ludit fortuna cū suis morib; & q dedit aufert. & q abstulit red dit. nec vnq; tuti; ē illā expiri. q; cū locū iurie nō habz

C Nota q securitas maxime hoiez delectat pp qd est appetēda. Un̄ señ. 6. eplā. Nec me res vlla delectabit lz sit eximia & salutaris q; q mihi vni securus sū. **C** Nota q pspitas fortune n̄ reddit hoiez securz. qz dicit señ. Mū nera fortune amica putetis ifidie sūt. q; q; v̄m tutā vitā agere volet. q; plurimū pōt fortune bñficia deuitet. i. q; b; misfrimū fallunt. Dīe putam; honores i p̄cipitia cur sus iste deducit. Nota señ. i. de remedys fortuitoz. Exoneravit te fortuna si itelligis & tutiore loco posuit dānū putas remediū ē clamas q; opib; expoliat; es tuo vicio ista tibi iactura tā grauis ē nō tā moleste ferres si tanq; perditurus habuisses.

C An vō tu p̄ciosā estimas. Dic pbia ponit tertiā rōnē q talis ē. Istud nō ē putādū p̄ciosū & charā qd nō ē man suz & suo recessu ē afflicturum. s; fortuna ē hō. g. nō ē re putāda p̄ciosā & charā. & p p̄ns nō dolēdū de ei; amissione. nec gaudēdū de ei; possessione. Un̄ dicit in lra. vō p s; an tu estimas felicitatē abiturā. i. recessurā. sup. eē p̄ciosā & fortuna p̄ns ē chara tibi nec ē fida manēdi. & cū discesserit est allatura. i. adductura merore. q. d. nō d; est i mari p̄ciosā. **C** Nota q appellat fortunā felicitatez. qz

dos succinat. Quid ē igit o hō qd te i mesticiā luctūq; deiecit.

Mouū credo aliqd inusitatūq; vidisti. Tu si fortunā putas erga te eē mutatā; erras. Hi semp ei; mores sūt. ista natura. Seruauit circa te ppriā poti; i ipsa sui mutabilitate p̄statiā. Talis erat cū blādiebāt cū tibi false illecebris felicitatē al luderet. de p̄hēdisti ceci numinis abiguos vultus. Que se se ad huc valeat alijs tota tibi p̄sus innotuit.

Si pbas: vtere morib; ne qraris. Si pfidiā phozrescis: spne atq; abyce pnciosa ludētē. Nā q nūc meroris tibi cā tāti ē: hec eadē trāquillitatis eē debuissz. Religt eniz te: quā nō relicturā nemo vnq; poterit eē securus.

fm arif. Fortuna vel ē felicitas vel ē p̄xima felicitati. Un̄ i li. de bo. for. dicit arif. q nō p̄tigit eē felicē sine rebus exteriorib; qz fortuna ē dñā & hoc ē itelligēdū de felicitate pollitica & nō speculatiua q p̄sistit i actu sapie.

C Nota fortuna discēdēs iducit merore. qz dicit señ. i. li. de tranqlitate animi. Letiores religt q; fortuna nūq; respexit q; q; defuit. Et bo eti; postea dicit. q; ifelicis; simū gen; in fortunū ē felicē fuisse.

An vero tu p̄ciosā estimas obiturā felicitatē: & chara tibi ē fortuna p̄ns: nec manēdi fida: & cū discesserit allatura merorez.

Qz si nec arbitrio retineri pōt & calamitosos fugiēs fac; Quid ē aliō fugax: q; future quoddā calamitatis indicium. Neq; eniz qd ante oculos sitū: sufficit intueri. Neq; exit; prudētia metit eadēq; i alterutro mutabilitas nec formidādas fortune mias nec exoptādas facit eē blandicias. Postremo equo anio toleres opz: q; qd itra fortune areā gerit: cū semel iugo ei; colla submiseris. Qz si manēdi ab eūdiq; scribere legēvelis ei quā tu tibi dñaz spōte elegisti: nōne iniuriosus fueris: & ipatiētiam

fos. i. miseros. qd aliud ē. suple fortuna fugax q; qddam iudiciū. i. signū future calamitatis. i. miserie. enim p qz neq; sufficit itueri. i. ispicere. illud qd sitū. i. positū. ante oculos. i. qd ē p̄ns. vey p s; prudētia. i. hō prudēs. metit. i. mēsurat. exit; i. finis rez. q; p z. eadēz mutabilitas. i. instabilitas. i. alterutro. i. i aduersitate & pspitate. nec facit minas. i. ifidias. fortune eē formidādas. i. timendas. nec facit blādicias eē exoptādas. i. desiderandas.

C Nō calamitas ē miseria cū aliq; nihil hz nec i re nec i spe. & ē dicta a calamo q ē vacu; & ianis. **C** Nota q nō sufficit itueri solū p̄ntia sed et futura. qz lz qnq; p̄ma salua fiant iudicia vltima tñ alteri; saporis ingnamēta p; manebūt. hec i fine de disciplina scolariū. Et tullius. z. retho. dicit. Errāt q i p̄spis oēs ipet; fortunē putāt effugif se sapiēter cogitāt q in tpib; p̄spis cās aduersas reformi dāt. & Seneca in de qtuoz vtutib; cardinalib; dicit. Si prudēs es anim; tu; trib; tpib; dispenset. p̄ntia ordina. futura puidet. & p̄terita recordare. Nā q nihil de p̄terito cogitat. pdit vitā. Qui nihil de futuro p̄meditat p oia i caur; icedit. pone āte aiuz tuū mala futura & hō vt ista possis sustinere & illa moderari. & Bāfred; i poetria. Exēpla syrenes habe docearis i illis. Sub meliori statu sēp peiora caueto. Nulla fides rez seq; post mella venenū Et claudit nox atra diem nebule q; serenum.

C Postremo equo aio. Dic ponit quītā rōnē q talis ē. Quicūq; alreri; iugo se submittit. oportet q mores ei; patienter sustineat. sed hō affectione tēporaliū submit tit se iugo fortune. ergo oportet q mores fortune patiē ter toleret. Un̄ sicut iniuste agit qui vult iponere leges dñe sue ita volēs iponere legē fortune agit iniuste. hanc rōnē p̄tedit in lra. Scōdo declarat dictū suū per quādā